

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/3 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhia:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/3 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“

Cu 1 Aprilie 1899 v. încep nouă abonamente lunare, cuartale, semestrale și anuale.

Domnii abonenti sunt rugați a grăbi reînnoirea abonamentelor lor, pentru regulata expediție a foil.

Abonamentele se fac prin mandate postale și numai pentru un timp, oare încep sau prima și se termină cu ultima lună, după stilul vechiu.

Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.

Este în interesul dlor abonenti, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonenti vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fașile, în care li s'a trimis „Tribuna“ până acum.

Administrațiunea

Casul din Tolna.

(m.) De un timp încoace ziarele maghiare și cu ele împreună șovinistii de toate nuanțele sunt siliți a înghiți pilule amare. Fapte triste și supărătoare pentru șovinism se petrec în toate părțile Ungariei. Popoare, cari se păreau mai accesibile pentru maghiarism și la a căror maghiarizare șovinistii contau cu mai mare siguranță, resping cu toată hotărârea impunerea limbii maghiare.

Casul cel mai nou de felul acesta s'a petrecut în Tolna. După Szarvas și Santova vine Tolna. În Szarvas s'au revoltat Slovacii contra impuneri limbii maghiare în biserică, în Santova Șocații, în Tolna Germanii.

Toate trei cazurile sunt caracteristice, toate ne arată că limba maghiară e urgisită și pe lângă toate eforturile ea nu și-a putut câștiga teren la popoarele nemaghiare.

Din aceste și alte asemenea cazuri Maghiarii ar pute și ar trebui să tragă consecințele firești, ar trebui să se convingă odată, că dacă nu s'înt în stare a impune maghiarismul prin superioritatea lor culturală, cu atât mai puțin pot ajunge la țintă prin forță și siluire. Aceasta din contră produce averse și chiar și la cei mai îngăduitori și pacnici cetățeni.

Casul întâmplat în Tolna este instructiv cu deosebire din două puncte de vedere.

Mai întâiu el ne arată, că nici Germanii, cari trăiesc amestecați cu Maghiarii, nu sufer ca să li se desconsider dreptul limbii lor în favorul limbii maghiare. Această împrejurare este foarte semnificativă și e marcată și de ziarele maghiare. Până acum Maghiarii credeau că elementul german din Ungaria e pe cale de a se contopi în nobila rasă a lui Árpád și Germanii vor fi cei dintâii cari vor accepta limba maghiară, uitându-o pe a lor. Întâmplarea din Tolna ne dovedește tocmai contrarul.

Dar' totodată acest caz ne arată și un simptom îngrijitor, de urmările căruia ar trebui să fie cont toamă! acia, cari au azi singuri conducerea statului. Corespondenții din Tolna ai ziarelor maghiare raportează, că în urma incidentului din biserică orașul e turburat,

pacea și relațiile bune dintre Germani și Maghiari sunt rupte și cine știe când se vor mai încheia.

Ei bine, cine este de vină, că pacea și liniștea e turburată? Oare Nemții, cari au pretins să li se respecte dreptul, sau Maghiarii, cari pe cale de forță au voit să introducă limba maghiară în biserică? Ori-cine va trebui să recunoască, că aci forța și nu dreptul poartă vina.

Aceste două considerațiuni, cari le-am marcat la cazul dela Tolna, se valorează pretutindenea, în țeara întreagă.

Dacă Germanii din Ungaria și frânturi de popoare ca Șocații își manifestă repulsiunea față de maghiarismul forțat și nu vor a se lăpăda de naționalitatea lor, cu atât mai puțin au să o facă aceasta popoarele mai mari, la cari conștiința națională e puternică și trezie, cum e la Români, Sârbi, Slovaci, etc.

În privința aceasta suntem noi, și ar pute fi și Maghiarii în curat, dar' sunt dureroase urmările produse de forțarea zădărnica a maghiarizării. Dacă popoarele nemaghiare sunt instrăinate față de poporul maghiar, dacă numărul dușmanilor lui se mărește, cauza principală este politica de maghiarizare. Și cu cât aceasta se forțează, cu atât prăpastia între noi și Maghiari se face mai mare. Dovada cea mai nouă e cazul dela Tolna.

Maghiarii însă nu voesc să priceapă acest adevăr. Ei își explică lucrurile din puncte de vedere false.

Povestea cu agitatorii fiind prea usată și dovedindu-se întotdeauna nețemeinicia ei, acum mai nou, zărele, cu deosebire, cele opoziționale, se folosesc de o nouă teoremă pentru a explica cetitorilor apariția casurilor, cum sunt cele dela Santova, Tolna etc. și peste tot opoziția popoarelor față de maghiarizare.

E de vină — zic ele — sistemul lui Tisza și în special Bánffy. Acesta a intimidat pe agitatori, dar' a deșteptat instinctele naționale, cari dormitau, ca să se folosească de voturile popoarelor pentru a trânti opoziția.

Un Bánffy se deștepte instinctele naționale ale popoarelor nemaghiare, el care ar fi înghițit pe toți Nemgiarii în o lingură de apă! O astfel de supoziție numai în capete înferbentate de șovinism poate să se ivească.

Dar' de giaba! Așa și ei explică „Magyarország“ și alte ziare ivirea casului dela Tolna sau „prima pășire agresivă a germanismului față de maghiarism“, — cum zic ele.

Trebuie, se vede, să se facă multe astfel de „pășiri agresive“, ca Maghiarii să fie deșteptați din visurile lor fantastice și să recunoască, că și alții își iubesc limba și naționalitatea lor și față de adevăratele pășiri agresive ale maghiarismului sunt gata întotdeauna a și le apăra.

Sibiu, 7 Aprilie n.

Gogoșe. Faimosul Jeszenszky e pe dric și tot mai ține să adape presa maghiară cu știri sensaționale, de cari te miri de unde le scoate. Dăm ca specimen două, foarte recente și natural, foarte „autentice“. Întreaga presă maghiară aduce știrea, că la Arad se va întemeia o nouă foaie română, cu program socialist, pusă la cale din partea partidului conservativ din România. Una la mână. A doua, știrea următoare, apărută în *Neues Pester Journal*:

— „Am anunțat deja, — scrie ziarul numit, — că Românii din Ungaria, în urma imboldului primit din România, la proximele alegeri vor căi din pasivitate și vor pune bazele unui nou partid. Acum se scrie din Arad, că acolo s'a și întemeiat noul „partid conservativ român“, în fruntea căruia stau cunoscuții conducători, Vasile Mangra și Romul Ciorogariu. Se pare că aceasta se face la stăruințele juristului Lucian Bolcaș, cel relegat

dela toate școlile superioare din Ungaria, care a dus-o foarte rău în România și acum face propagandă pentru noul partid.“

Bravo, domnule Jeszenszky! Dacă astfel de știri exacte și autentice nu și-or salva cumva situația, apoi se știe că ești perdut. Încă odată bravo și — bis!

Bánffy desminte. Am anunțat în numărul trecut știrea primită pe cale telegrafică, că Bánffy deținea dela sine paternitatea sensaționalei broșuri despre politica sa în chestia de naționalități, și declară, că n'are nimic comun cu ea. Am așteptat să găsim ieri sau astăzi în foile guvernamentale din capitală declarația lui Bánffy, prevăzută cu propria sa subscriere, dar' ne-am înșelat în așteptări. Bánffy desminte indirect, pe căi oculte. Tot ce am aflat este, că „Bud. Tud.“ scrie, că este autorizat din parte „competentă“ să declare că nu Bánffy a dat naștere broșurii și că Bánffy n'are nimic comun cu ea; adică tot. Și când tai în considerare, că aceasta se spune abia acum, după ce broșura a provocat valurile pe cari le-a provocat, aici, în țeară și în România, — trebuie să dai dreptate organului pus odinioară în serviciul lui Bánffy, numit „Neue Freie Presse“, care constată, că „era mai la loc, dacă desmintearea aceasta se făcea cu șase săptămâni în urmă“.

Va să zică, astăzi nu o mai cred nici amicii de odinioară ai lui Bánffy. Să nu uităm însă nici faptul, că atunci când Szell amenința în camera maghiară cu ordonarea unei severe anchete, pentru a se erua autorul broșurii, — „Pesti Hirlap“, organul lui Bánffy și al amicilor săi, declara sus și tare, că anchetarea nu ar avea loc, pentru-că „broșura s'a scris încă sub Bánffy și la ordinul lui Bánffy“. Întrebăm acum, cine are dreptate, „Pesti Hirlap“ care afirmă, sau Bánffy care desminte?

„Organizație națională“.

Puritanii dela *Magyarország* sunt scandalizați de cele ce se întâmplă în sânul bisericii naționale sârbești și provoacă guvernul maghiar să facă ordine. Răul, zic ei, vine de acolo, că s'au ales de membri la congres, oameni, cari stăruiesc mai mult pentru o „organizație națională“ decât bisericească.

— „Asupra alegerilor congresuale sârbești nu s'a făcut presiune ca la Nyitra, scrie „Magyarország“. Agitatorii au operat în libertate, ear' episcopilor, cari au dat reversul numai pentru aceea, ca la alegerile dietale să dea ajutor guvernului, nu le-a prea păsat lucrul, fiindcă lor le venia tocmai bine la socoteală confuzia. Starea aceasta de lucruri trebuie să înceteze. Să nu li se spună Polit-ilor, prin vestul lui Tisza Kálmán, că „ne vedem la Filippi“, ci să li se spună: poliți și faceți la Carlovce organizație bisericească, ear' nu națională“.

Constatăm două lucruri. Întâiu, că puritanii dela *Magyarország* ar dori, ca alegerile în biserica nemaghiare să se facă ca la Nyitra, cu gendarmi și vârsare de sânge, al doilea, că politicienii din „opoziția guvernamentală“ nu știu, că nu Tisza Kálmán a spus lui Polit, că Polit a spus Maghiarilor în plin parlament, că „ne vom vedea la Filippi“. Și le-a spus-o atunci, când se desbătea în dietă actuala lege electorală, — făcând atenți pe deputații maghiari, că legea aceasta, contemplată din adins așa cum era contemplată, în scopul, ca cu ajutorul ei să se scoată naționalitățile nemaghiare din parlament, se va răbuna odată amar în contra Maghiarilor.

Cei dela *Magyarország* ar trebui să o știe aceasta bine, pentru-că prorocia lui Polit tocmai la ei s'a adevărit, cu ocaziunea alegerilor trecute, făcute de Bánffy.

Cât pentru organizația bisericească, ar trebui să o știe și aceea domniile dela *Magyarország*, că bisericele noastre sunt naționale, și astfel și organizația lor nu poate să fie decât națională — bisericească.

Nu alegerile congresuale și dorita „organizație națională“ sunt deci motivele disordinii (trecătoare) în biserica sârbească, ci faptul, că guvernele maghiare se amestecă în toate, în alegeri de episcop, în stabilirea ordinii de zi, până chiar și în ceterile de rind, ivite între membrii acestei biserici.

Tinerimea și patronul lui Bolcaș.

Tubitul nostru Lucian Bolcaș este stabilit acum definitiv în Viena pentru continuarea studiilor sale.

Marția trecută, 4 Aprilie, tinerimea română din Viena a aranjat o serată în onoarea martirului coleg. Distinși membri ai coloniei române din Viena au asistat la această festivitate de salutare a simpaticului student. Din acest prilej s'a trimis la adresa dlui Sava Șomănescu, generosul patron al lui Bolcaș, următoarea telegramă:

Viena, 4 Aprilie n.

Colonia și tinerimea română din Viena, intrunită spre bineventurarea studentului martir Lucian Bolcaș, cu viu entuziasm vă aduce omagiile sale, asigurându-vă de admirația și iubirea sa și vă urează mulți fericiți ani.

Vajda, Popovici, Dr. Calincic, Dr. Ciuparescu, Dr. Popovici Atanasie, Dr. Petcu, Dr. Borda, Dr. Coriuna, Sârbu, Tinte, Perlea, Dr. Solomon Tineu, Dr. Preda, Barbu, Bicu, Simionescu, Ganea, Dr. Georgian, Ioan Telenschi, Malinasiu, Turcan, Vodă, Sasu, Crăciunescu, Grigorievici, Turcan, Mandrița, Procopovici.

Discursurile dela „Dacia“.

— A II-a întrunire. —

Marghiloman.

Între cugete pe cari același pas le frământă, nu e nevoie de vorbe multe, pentru-că cugetele se fie în același gând.

Azi țeara trece prin grea restriște. Toți ne plângem azi de stîrbirea demnității noastre.

Fac parte din acea grupare, care crede, că pe când este deschis parlamentul, acolo trebuie să dăm lupta, nu în întruniri publice. Dar' în împrejurările de astăzi țeara legală și țeara reală trebuie să fie într-o continuă comunicație de idei.

O mână de oameni din parlament, am fă, cut guvernului o declarație crâcnă de război: război care nu se va termina decât cu înfrângerea uneia din părți.

Pentru asta a trebuit să fim siguri că cugetul și durerile noastre sunt și ale d-voastră.

În această privință ori-ce fel de credință politică trebuie să cadă.

Ne războim în contra lui Sturdza, pentru-că el a atins patrimoniul de cinste pe care ni-l-a lăsat strămoșii nostri și pe care el trebuia să-l păstreze și să-l lase intact.

Take Ionescu.

Azi e o luptă din care trebuie să se dovedească dacă noi avem dreptul să ne mândrim că suntem Români, sau trebuie să ne fie rușine. Dragostea de țeară și mândria de neam sunt lucruri sfinte.

Când vă spunem noi din adevărul conștiinței noastre: Da! Dumitru Sturdza e vinovat, aceste cuvinte nu se pot interpreta în sensul că luptăm pentru a lua puterea, dela care mulți din noi nu trag nici un folos, din contră, ci lupta noastră este dată numai pentru a apăra interesele țerei.

Când ne aruncăm privirea spre trecutul nostru, privim peste 18 secole. Ei bine, Sturdza a pângărit 18 veacuri ale istoriei țerei noastre.

Oratorul arată rind pe rind luptele eroice susținute de marile figuri ale trecutului nostru, și cari au pus pieptul lor pentru apărarea neamului românesc. Dela Traian și Decebal trece, rind pe rind, peste faptele lui Mircea-vel-Bătrân, lui Mihail și Stefan, Vasile Lupu și Mateiu Basarab, arătând faptele lor glorioase; vorbește de dragostea de țeară a lui Cuza și ajunge la Regele Carol care a făcut independența țerei.

Acești toți cari sunt fala neamului nostru, peste numele lor dl Sturdza a aruncat o pată de cerneală, care i-a acoperit.

Cu toții se luptăm și se strigăm: dați-ne înapoi patriotismul strămoșilor nostri; dați-ne înapoi puterea neamului nostru! (Aplause furtunoase).

O țeară mică ca a noastră nu poate să trăească fără să fie respectată. O țeară ca asta trăiește din cele suferite; ea nu e mare, nu poate trăi decât din mândria pe care o va avea ea însăși despre ea însăși.

În patria noastră mună, era un senator, care își termina discursurile sale cu cuvintele: Cartăna trebuie dăruită. Și noi, gândul nostru și cuvântul pe care trebuie să-l spunem, este: Jos Sturdza!

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr., a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăce Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se iau; oiaza

Nuneri singuratici a 5 cr. se vënd la „Tipografia“, soc. pe acțiun

Nuneri singuratici a 20 bani se vënd la librăria G. Cârjan, Ploesti

Din România.

Situația generală. — Obstrucție și ob-sedare. Întrunirile publice. — Demisiunea lui Delavrancea.

În urma multelor și deselor faze ce s'au urmat în lupta pornită în România e necesar acum să arădăm pe scurt situația actuală, pentru orientarea cetitorilor nostri, pe cari lupta pornită în ultimele zile, îi privește tot atâta, ca și pe cetățenii liberului regat. Pentru-că ceea ce se petrece acolo acum nu e, în definitiv, decât tremurul și cutremurul, cu ultima energie, al sufletului românesc, lovit și torturat în cele mai sfinte sentimente ale sale într-un lung decurs de timp.

Sesiunea corporurilor legiuitoare române a fost prolongată mai în urmă până la 5 Aprilie. În restimpul acesta aveau să se voteze mai multe legi, între cari legea învățământului profesional, legea minelor, și altele.

În urma hotărârii luate de opoziția unită (junimiști, conservatori, liberal-democrați și câțiva liberali-naționali) la 17/29 Martie s'a declarat obstrucția în cameră, ear' la 18/30 Martie în senat.

Obstrucția s'a declarat pe motivul, că prezenta la guvern a dlui D. A. Sturdza o consideră drept o atingere a demnității naționale.

Această motivare s'a expus și explicat pe larg printr-o serie de discursuri judicioase și documentate, — din care, dacă spațiul ne va permite vom mai publica unele.

Deasemenea s'a explicat această atitudine a opoziției în întrunirile publice, ținute în repetite rânduri. La aceste întruniri s'au prezentat și au luat cuvântul bărbați din cei mai marcați și mai moderați ai țerei, cum sunt Gr. G. Cantacuzino, Titu Maiorescu, Marghiloman, Disescu, etc.

Față cu declarația de obstrucție a opoziției guvernul a răspuns cu voturile de încredere și cu măsuri excepționale atât în cameră și senat, cât și la întruniri.

De fapt în România nu se poate face obstrucție în înțelesul, ce cuvântul îl are la noi, dat fiind un regulament deosebit, cu ajutorul căruia ori-ce dezbateră provocată se poate închide. Astfel așa numita „obstrucție“ a opoziției s'a redus la o mai vie dezbateră a proiectelor, și o serie de interpellări.

În schimb însă guvernul a făcut o adevărată obsedare a deputaților. Antău s'a hotărât a se ține ședințe și înainte și după ameazi, chiar și Duminică. După aceea văzând asiduitatea opoziției, care abia avea 20 membri, camera s'a declarat în permanență, adevărată și ținută ședință și după 6 ore seara. Astfel s'a întâmplat Marți.

În ziua precedentă, Luni, de pildă dl T. Ionescu a luat parte la dezbateră proiectelor dela 8 dimineața până la 2 d. a. Atunci i s'a dat cuvântul să și desfășure o interpellare. Și fără să fi putut prânzi (căci la bufet nu se găsea nimic) și fără să fi avut o pauză de odihnă a trebuit să vorbească, și a vorbit până la 5 d. a.

Întrunirile publice s'au ținut zi de zi. Duminică a fost a II-a întrunire mare (vezi la alt loc unele discursuri). Luni s'a convocat alta, care însă nu s'a putut ține în sală; proprietarul „Daciei“ a denegat sub un pretext. S'a ținut în stradă, sub cerul liber. Marți s'a ținut a IV-a întrunire, în sală, la 8 ore seara. Auzindu-se despre ea în cameră, care se declarase în permanență, însuși domnul Dim. Sturdza a propus ca să se ridice ședința, care altfel putea să dureze toată noaptea și până în ziua de 5 Aprilie seara, ca în vremuri extreme de revoluție. Pe ieri, Joi, a fost convocată a V-a. După puțină vreme raporta și despre aceste din urmă întruniri.

Câțiva dintre membrii grupului drapelist, cari nu s'au declarat pentru obstrucție, s'au manifestat prin depunerea mandatului. Între aceștia a fost dl Delavrancea. De două-ori demisiunea d-sale a fost respinsă. Atunci s'a dus însuși la ședința camerei și și-a reînnoit verbal demisiunea, cu o motivare caracteristică. Camera i-a primit în fine demisiunea.

Eată cum s'a petrecut această demisionare.

E la începutul ședinței de dimineața dela 4 Aprilie n.:

DL *Barbu Delavrancea* cere cu-vântul pentru a se explica în urma respingerii, demisiunii sale pentru a doua-ora.

Sturdza părăsește banca ministerială.

Oratorul motivează din nou demisiunea sa prin cele spuse în declarația ce a citit în cameră și spune că e un exces de onoare respingerea demisiunii sale. Camera trebuie să-i primească demisiunea. Motivul principal al demisiunii sale este chestia națională. *Delavrancea* declară că va veni în cameră cu altceva decât cu cele petrecute în camera dela Pesta.

Nu o va face deocamdată, dar' dacă i-se va respinge demisia, va fi silit să facă ceea ce dorește acum ca să facă.

Se referă la declarația făcută de dl St. Șendrea și zice că șefia dlui *Sturdza* este imposibilă. Cetește declarația din „Drapelul”, care zice că prezența lui *Sturdza* la guvern este o pedeală la reîntregirea partidului. Direcțiunea lui *Sturdza* este dăunătoare partidului, țerei și neamului românesc. (Aplauze).

Cere cu insistență a i-se primi demisiunea.

DL *C. Nacu* cere a se primi demisiunea dlui *Delavrancea*.

Voci: Închiderea discuției.

DL *N. Flea* găsește curios că majoritatea a deschis o discuție și după ce a vorbit dl *Nacu* din majoritate, voeste apoi să o închidă. DL *Nacu* a considerat deja pe dl *Delavrancea* ca demisionat?

Protestează în contra apucăturilor majorității. (Aplauze).

DL *I. Mănescu* spune că dl *Delavrancea* și-a motivat demisiunea și trebuie primită.

Se pune la vot demisia dlui *Delavrancea* și se primește.

Adaugem aci, că comitetul *Ligei*, intrunit în ședință luni seara, la 3 Aprilie n., a hotărât să dea un banchet în onoarea dlui *Delavrancea*, pentru atitudinea sa în chestia națională. Cu aranjarea banchetului a fost încredințat dl *Perietzeanu-Buzău*.

Astfel, de încheiere, vom spune, că corpurile legislative s-au închis fără ca legile, în dezbateri, să se fi votat.

Închiderea parlamentului român.

— Mesajul de tron. —

Mercuri, la orele două, s'a închis sesiunea corpurilor legislative române, cu următorul mesaj de tron:

„Terminele fiind lucrările acestei sesiuni legislative, Vă mulțumesc pentru zelul, de care ați fost stăpâniți la discuția asupra legilor supuse examinării d-voastre. Între aceste legi, *budgetul* ocupă locul prim. Prin restabilirea echilibrului în *budget*, ați adus finanțele noastre la cale sigură. Cu votarea legii despre învățământul profesional, ați pus coroană operei de mari reforme pe terenul instrucțiunii publice. Legea aceasta corespunde unei necesități mult

simțite, de a educa, anume, nu numai bărbați erudiți, ci și bărbați pentru viața practică. Necesitatea acestei legi ne era impusă de apăsarea generală a activității secolului în care trăim și de raporturile economice ale României înșasi.

Ați votat în sesiunea aceasta mai multe convenții internaționale, de extremă importanță: *convenția sanitară din Veneția*, care unește toate statele Europei în contra pericolului importului de boale din extremul Orient; *convenția dela Washington* despre *comunicația postală* în lumea întreagă, care ameliorează raporturile amicale între popoare în mod deosebit; *convenția dela Haga*, care regulează mai multe puncte importante din dreptul internațional. Prin votarea convenției de căi ferate și telegrafo-postale cu Germania, ați pus regatul României într-o continuă și regulată comunicație economică cu țeri industriale și bogate și cu statele vecine din Orient; ear' prin aceasta ați dat un nou imbold dezvoltării țerei noastre.

Vă mulțumesc pentru spriginul ce l-ați dat guvernului Meu, votând și alte legi necesare pentru satisfacerea trebuințelor generale și locale. Rog, cu d-voastră împreună, pe Atotputernicul, să ocrotească totdeauna scumpul Meu regat, și să întărească în inimile cetățenilor sentimentele de dăruire și alipire către patrie, cari fac să fie mari țările și popoarele, și cari au dat și României un mare și puternic avânt.

Cu aceasta declar sesiunea corpurilor legislative de închisă.

Carol.

Din parlamentul maghiar.

5 Aprilie n.

E prima ședință după vacanțele de Paști. Deputații se adună încet. La zece ore, timpul de a se deschide ședința, abia sunt vre-o zece prin incintă, povestindu-și noutățile aduse de acasă. La zece și jumătate se deschide ședința. Președintele comunică camerei moartea Arhiducelui *Ernest*. Casa decide exprimarea condolenței din acest tragic incident, și aducerea ei la cunoștința M. Sale.

Urmează alte comunicări din partea președintelui, anume: alegerea prim-ministrului *Széll* de deputat în cercul *Szt-Gothard*, a ministrului de comerț *Hegedűs* în cercul *Clujului* și a *Sécuiului Ugion* în cercul *Șimlului*.

Se intră în ordinea de zi. Continuarea discuției asupra *budgetului ministerului de agricultură*. Deputatul *Papp Elek*, kossuthist, vorbește două ore; face critica *budgetului* și aduce și unele elogii titularului. Pe când vorbea *Papp*, a intrat în parlament noul deputat *Ugion*, dar' pe o ușă laterală, pentru a nu i-se face ovațiuni. Și-a ocupat vechiul său loc.

Bauer Antal, guvernamental, vorbește pentru *budget*, contele *Benyovszky Sándor* contra *budgetului*. Discuția se intrerupe. Pentru ședința proxima se pune la ordinea zilei mai multe cazuri de imunitate și continuarea discuției intrerupte. Urmează interpellările. Deputatul *Kálmán Károly* întreabă de are

ministrul de interne cunoștință, că Joi în săptămâna patimilor s'a dat la operă o piesă care vatămă sentimentele religioase ale publicului. I-se va răspunde mai târziu.

6 Aprilie n.

La ordinea zilei imunitatea deputatului *Mocsy Antal*. Vorbește *Páder* și *Bartha Odón*. Casa nu încheie pe seară extradarea, deși comisiunea propusese extradarea. Urmează *budgetul*. Deputatul *Lázár György* vorbește despre raporturile economice din Ungaria și despre regularea riurilor. *Major József* vorbește despre usura de bucate. *Drányi*, ministru de resort se ocupă în o vorbire mai lungă cu falsificările de vinuri și cu usura de bucate. Promite măsuri energice. Casa aprobă. Promite și proiecte de legi, referitoare la garanțiile necesare pe seama servitorilor și a muncitorilor de câmp. Casa aprobă și mai cald. Declară în fine că chestia socialismului nu se desleagă cu plumb și baionete, ci prin luminarea poporului și posibilitatea dată acestuia de a emula cu agitații. Casa aplaudă. Se ocupă și cu colonizările. Discuția continuă.

Din Bucovina.

Știre tristă dela frați.

Primim următoarea știre dela frații noștri:

De abia s'au recules Românii bucovineni dela ultima înfrângere cauzată prin numirea consilierilor consistoriali *rusneaci ucraînici*, și acum o nouă lovitură a primit facultatea teologică introducându-se ca profesori, prin cea mai revoltătoare călcare de lege, doi Ruși fanatici și a. *Kozak* și *Irimiczuk*, din cari cel din urmă nici nu s'a supus măcar riguroaselor obiceiuri, aruncând din contră murdăriile cele mai infame în facultatea, la care va fi aplicat.

Lucrul cel mai horend însă este, că acest individ a început în timpul din urmă a submina și biserica gr-or. în serviciul ucraînilor.

O nouă surprindere ne așteaptă acum. Se svonește, că și o catedră de „morală” va fi ocupată în scurtă vreme, tot prin ordonanța ministerială în urma adăncii chibzuințe a înțeleptului metropolit și a vrednicului locuitor al Maieștei Sale, bar. *Bourguignon*, de vestita celebritate „*Rachmistruck*”.

Aceasta din două motive: 1. *Rachmistruck* ar fi unicul la facultatea teologică pe care savanții „*Culturschlepperi*” germani l'ar accepta la timpul sau ca rector al universității. „*Francisco-Iosefine*”. 2. Actualii conducători leali circumspecți și prudenți ai bisericii gr-or. pătunzând eminentele calități ale acestui indispensabil lucafer, s'el fi predestinat deja pentru postul cel mai însemnat în consistorul fericitei arhidieceze.

Frumoasă carieră pentru *Rachmistruck*, sub auspiciile lui *Bourguignon-Arcadie*!!

Quod bonum, taustum!.....

I. P.

Chestiuni bisericești.

Din protopresbiteratul Vêrșetului.

III.

Parochia română din Vêrșet.

Dela despărțirea de ierarhia Sêrbilor, încercările de a întemeia în centrul protopresbiteratului, în Vêrșet, o parochie română s'au dovedit zadarnice.

Primul protopresbiter — dela despărțire — fericitul *Nicolae Tincu Velea* și-a fost transpus locuința — din *Soca* — la Vêrșet, cu scopul ca să înființeze parochia română și să stabilească sediul protopresbiterat în acest oraș. Moartea prea timpurie a acestui vrednic fiu al bisericii sale, a zădărnicit încercarea sa.

Sub urmașul său: protopresbiterul *Ioan Popoviciu* s'au făcut încercări serioase în această privință.

Din incidentul înfrîntător al morței bravului anteluptător român din Vêrșet, avocatului *Grăia Liuba*, mai mulți preoți români, în frunte cu protopresbiterul amintit, au voit să sêrșească ceremonie de îngropare în limba română, dar' confracții Sêrbi n'au permis. Românii indignați de intoleranța aceasta a Sêrbilor, au hotărât să înființeze parochia română cu ori-ce mijloace. O însuflețire generală s'a putut vedea pe acel timp. Toți Românii din Vêrșet s'au declarat gata de a trece, subscriind cu toții petiția de a fi primiți în sinul ierarhiei române, din dieceza Caransebeșului. Fericitul *George de Mocsonyi* din *Vlaicovți* promisesse că va dona pe seama bisericii române înființându-se casa și intravilanul sau aflător în centrul orașului.

Petițiunea aceasta pusă a fost la dosar în arhiva consistorială — și a rămas neresolvată, pentru-că protopresbiterul de atunci n'a fost de părerea ca parochia să se înființeze și sediul protopresbiteratului să se mute la Vêrșet, earăși numai din cauza intereselor sale private, pentru-că dînsul locuia în comuna *Mercina* — din protopresbiteratul *Oraviței* — unde își avea bunul și parochia sa. Înființându-se parochia, ar fi fost constrins să se mute la Vêrșet, ceea-ce nu i-a convenit.

Eată o anomalie condamnabilă, nu numai sancționată de un for mai înalt, dar' și făcută pedeală de a înființa o parochie atât de necesară.

În primăvara anului 1893, reșosând protopresbiterul *Ioan Popoviciu* se încep de nou încercările Românilor de a întemeia parochia.

Urmează pe rînd: deputații și petiții la consistor, mai apoi interpellări în sinodul eparchial, toate fără nici un rezultat.

Li-se pun condițiuni Românilor din Vêrșet — pe cari se știe că nu le pot satisface, ca așa să se i disuguste de cauză, ceea-ce s'a și întîmplat. Astăzi sînt aproape cu toții lipsiți de ori-ce interes față de cauza parochiei.

Lăsați fără ori-ce îngrijire sufletească — fiind excluși din comunitatea Sêrbilor, ear' din partea ierarhiei române neprimiți — sînt fără de voea lor *interconfesionali*.

Dacă soartea nemiloasă lovește pe vre-un membru al familiei lor cu moartea, sînt constrînși să-și lăse refuzul earăși la Sêrbi, cari apoi profită de ocazie pentru a-i despoia cu stole oribile.

Nici măcar atîta osteneală nu i-si au luat cei dela consistor, ca să exmită din

sinul lor un membru la fața locului pentru a se pune în conțelegere cu Românii din Vêrșet asupra mijloacelor de a susține parochia. Dacă acestea nu s'ar găsi, apoi datorința lor le impunea, ca să nu-i lase în părăsire — ca adevărați păstori ai turmei cuvîntătoare — ci formînd o filie să o fie anexat la una din parochiile române din apropiere.

Dar' cum se satisfac cei dela consistor necesității sufletești a unui număr mic de credincioși, când nu satisfac lipsei întregului tract, de a-i da pe protopresbiterul legitim?

Nu se satisface interesul comun de dragul unei persoane grate, care vom vedea cum conduce afacerile tractului nostru. (Va urma).

Chestiuni școlare.

Convocare.

P. T. domni membri fondatori, ordinari și ajutători, precum și toți spriginitorii cauzelor noastre școlare sînt prin aceasta poftiți la a II-a adunare a despărțimentului *Oraviței* a Reunitei învățătorilor din dieceza Caransebeșului, ce se va ține Joi, în 8/20 Aprilie 1899, la 9 ore a. m., în școala gr-or. română din *Oravița-română*, cu următorul

Program.

1. O oră de prelegere din „*Limba română*”, ce o va ține dl învățător *G. Jian* cu elevii sei.
2. Deschiderea adunării.
3. Recensiune asupra prelegerei de sub nr. 1.
4. Referadele comisiunilor însărcinate cu cenzurarea cărților didactice și cu studiarea elaboratelor „*Simplificarea grafice și ortografice*” și „*Îndreptar ortografic*”.
5. Incassarea taxelor de membri.
6. Înscrierea de membri noi.
7. Alegerea comisiunei pentru autentificarea protocolului.
8. Propuneri.

Oravița-mont., în 1 Aprilie n. 1899.

Nic. Băiaș,
secretar.

I. Trăia,
preș. desp.

Cronica zilei.

Sibiul, 7 Aprilie n.

Parastas solemn s'a celebrat ieri în Brașov în biserica Sf-tului *Nicolae* din Scheiu, intru pomenirea profesorilor dela școalele medii gr-or. române de acolo, reșosați în restimpul dela înființarea școalelor până acum. La parastas au asistat toți școlarii, în frunte cu întreg corpul profesoral.

Concertul *Aureliei Cionca*, ce era să se dea la Ateneul din București Mercuri trecută, s'a amînat pe astă-seară. Concertul este pus sub înaltul patronaj al M. Sale Reginei *Elisabeta*.

Alianță socialistă internațională. Duminica trecută s'a înființat în *Zürich* alianța centrală a socialistilor germani, maghiari, austriaci și slavi.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Mezzofanti.

(Urmare și fine).

Împrejurarea, că la școala aceasta erau aplicați de profesori o mulțime de iesuți străini, cari observară în curînd talentul limbistic al tînărului și zelosului discipul și se siliră a-l desvolta temeinic, a fost pentru el de importanță deosebită. El învăță dela *svedul* *Laurentiu Thinleu* limba *svedă*, dela iesuitul spaniol *d'Ayonte*, unul din cei mai renumiți grecologi ai timpului, limba spaniolă și greacă. *d'Ayonte* insuflă discipulului său atîta predilecțiune pentru limba greacă, încât își însuși încă atunci cunoștința diferitelor dialecte grecești. În limba ebraică îl instrua dominicanul *Olivieri*.

Mezzofanti învăță toate limbile aceste grele în etatea în care, de comun copiii talentați abia știu bine vorbi și scrie în limba maternă. De aceea nu ne cuprînde mirarea, că aceste silințe extraordinare slăbiră sănătatea copilului, încât medicii îi interzisă timp mai îndelungat ori-ce lucrare spirituală. În decursul acestei pauze de mai mulți ani, în care-și recăștigă sănătatea, se hotărî pentru cariera preotească.

Restaurat de ajuns începî la anul 1793 studiul teologiei, silindu-se totodată a-și lărgi și cunoștințele limbistice. Nopti întregi petrecea prin biblioteci. Limba franceză o învăță dela un preot emigrat din *Blois*, ear' în limba germană îl instrua sus amîntitul *Sved*, *Thinleu*. Tot atunci trebuie că și-a însușit și limba

arabă, căci tocmai prin aceasta își căștigă câțiva ani mai târziu renume în *Bologna*, și profesura limbilor orientale la universitatea de acolo.

În etate de 23 ani fu sfințit preot și căpătă 2 parochii, cari abia îi aduceau 100 franci la an, o sumă foarte modestă și din care i-ar fi fost imposibil să trăiască, dacă nu l'ar fi ajutat prietenul său, părintele *Magnoni*. Astfel pași *Mezzofanti* în viața publică, ce e drept sărac în cele materiale, dar' înzestrat cu o comoră nespusă de științe limbistice, teologice și literare.

Cercurile literare din *Bologna* își îndreptară deja de mult privirile spre studentul limbist, și acum nu întârziară a lîmba pe abatele *Mezzofanti* cu catedra limbii arabe la universitate. La 15 Decembrie 1797 țînd *Mezzofanti* primul ocolu, dar' nu se putu bucura timp îndelungat de noul său oficiu.

Oștirile Republicei franceze ocupând la anul 1796 *Bologna*, o declarară în anul următor ca parte a Republicii cisalpine, și pretinseră apoi dela toți oficialii jurământul de fidelitate pe noua constituțiune. — *Mezzofanti*, care credea că un astfel de jurământ nu se unește cu onoarea și conștiința sa, la anul 1798 fu lipsit de profesură, și așa se văzu silit a da ore private din limbile vechi și moderne.

Răsboiul dintre *Francia* și *Austria* îi dădu ocazie nouă a-și valida practica cunoștințele limbistice. Austriacii, după bătălia dela *Trebbia* în Iunie 1799, fînră mai un ocupat *Bologna*. Ocupațiunea predilectă a lui *Mezzofanti* era îngrîjierea în cele sufletești a soldaților austriaci recrutați din diverse naționalități. Era însă peste măsură înfrînat, că nu putea spovedi și cîmunea pe morboși și muribunzi, necunoscîndu-le limba.

Și de aceea se puse cu zel îndoit pe studiul limbii acelor popoare, cari își trimiseră fiii în armata austriacă. Și nu se linișți până-ce nu învăță atîta, încât se putu înțelege cu ei. Astfel își însuși în scurt timp limba *boemă*, *maghiară*, *polonă*, *slovacă*, mai rămînîndu-i pe lîngă aceea timp a învăța și limba *flamandă*, dela un *Flamand* ce studia în *Bologna*.

Astfel de rezultate, afară de talentul pentru știința respectivă, se explică numai prin lucrare fabuloasă, care, precum se vede la *Mezzofanti*, nu avea lipsă de odihnă și recreațiune. Pe lîngă chemarea sa preotească și studiile sale private, îi mai dădeau de lucru și cetățenii. Comercianți, hotelieri trimiteau la el, când sosiau străini cu cari nu se puteau înțelege, și *Mezzofanti* nu lăsa să treacă ocaziunea, de a-și lungi și perfecțiunea cunoștințele sale limbistice. Altmintrelea însuși mărturisese, ce puțină osteneală îl costa, căci el posedea afară de o memorie fenomenală, o flexibilitate fabuloasă a organelor de vorbire, un talent de necrezut pentru înțelegerea esenței unui idiom, care-l pune în poziția a pîtrunde pe lîngă mijloace foarte puține în misterele unei limbi străine. De se întîlna cu un străin, fie de ori-ce naționalitate, și acesta era în stare a recita cele 10 porunci, Tatăl nostru și ideile fundamentale ale teologiei, *Mezzofanti* posedea deja cheia ce-i procura intrarea în structura limbii străine.

Un cas memorabil ce-l povestî însuși *Mezzofanti* cardinalului *Wisemann*, ne explică metoda folosită de *Mezzofanti* în studiile sale.

O damă din *Sardinia* veni cu cameriera sa la *Bologna*. Cea din urmă nu înțelegea altă limbă, decât dialectul sardinian. O amestecătură de limbă latină și spaniolă strică, și în preajma Paști-

lor căuta un duhovnic, care să înțeleagă acest dialect. Mezzofanti se lîmbă de duhovnic și se îndatoră a învăța până în Paști acest dialect, lui străin. În decurs de 14 zile cercetă casa damei din *Sardinia* și prin întrebări puse servitoarei prin noțte, ajunse la rezultatul, că înțelese bine acest dialect și la Paști fu în stare a împlini oficiul de duhovnic.

Spre a putea satisface datorințelor preoțești și setei de știință, el se mîrgini foarte mult în pretenșiunile sale, fiindcă era sărac. Mîncă foarte puțin și nu făcea în odaie foc iarna, cu toate că în Italia-superioară de multe-ori era frig, și afară de aceea se îndestulea cu somn de 5 ore.

În anul 1805 se îmbunătăți starea materială a lui *Mezzofanti*. Fu denumit asistent la bibliotecă „*d'instituto*” din *Bologna* și-și ocupă și catedra la universitate. Ocupându-se în anii din urmă mai numai cu studiul limbilor noi, acum se puse cu o predilecție deosebită pe studiul limbilor vechi. Cu deosebit interes studia limba sanscrită. Deodată cu limba sanscrită începî și studiarea limbii persice și indice. În anul 1805, abia de 30 ani, *Mezzofanti* vorbea 24 limbi.

Facultatea sa de a-și însuși un idiom străin se prefăcu în urmă în manie formală, căci se năcăja grozav, când înțelegea vre-un om a cărui limbă n'o înțelegea. Atunci se punea pe studiu ziua și noaptea și în câteva zile își însușea idiomul străin.

În anii următori se bucură de așa renume, încât nu trecea nici un om de valoare prin *Bologna*, fără să-l cerceteze, spre a se convinge în persoană despre darul extraordinar al lui *Mezzofanti*. Fu distins în diverse moduri; toate societățile literare din Italia se întreceau a-l

denumi membru onorar, afară de aceea primul multe orduri și la anul 1812 fu denumit bibliotecar suprem.

Din epistole rămas de pe acel timp vedem, că *Mezzofanti* se ocupa pe atunci cu studiul limbii române, americane și georgiene. La cea din urmă îl ajută un medic tîner din *Tifis*, care avea un post la universitatea din *Bologna*.

Durere că lui *Mezzofanti* îi lipsia facultatea studiului comparativ. Nu avem din peana lui nici o lucrare științifică de ceva preț. Exercițiul unilateral al darului său înscut și folosirea aceluia spre binele bisericii, a fost pentru el lucrul principal ce-l mulțumia îndeajuns.

Între anii 1817—1830 îl vedem pe *Mezzofanti* ca profesor al limbilor orientale și bibliotecar suprem. Între oaspeții înalți, pe cari îi vedea des la sine, fu și elironomul Prusiei, care urcă mai târziu tronul sub numele de *Frederic Wilhelm IV.*, și care era încântat de el.

Când ocupă la anul 1830 *Grigorie* al XVI-lea tronul papal, profesorul *Mezzofanti* fu ales împreună cu doi nobili din *Bologna*, spre a depune la picioarele noului șef al bisericii omajul orașului *Bologna*. *Grigorie* cercă a câștiga pe renumitul limbist pentru *Roma*. *Grigorie* al XVI-lea îl designase pentru un post mai înalt și anume la biblioteca vaticană, dar' trecînd mai multe luni până la denumirea-i definitivă, *Mezzofanti* folosi timpul acesta pentru studiarea unor idiome, ce le cunoștea numai din cărți.

Ocaziune bună-i oferî ocolu de propagandă, unde petrecea în fiecare zi câteva ore. Nu părea nici-cînd instituit, fără a-și fi lărgit cunoștințele limbistice, ceea-ce putem vedea din următorul exemplu destul de elatant.

Clasa a IV-a primei loterie de clase reg. ung. privilegiată.

Câștigul principal 60.000 coroaneCel mai mic câștig e de 40 coroane,
la alaltă:**Trei mii câștiguri** în valoare de **240.000 cor.**

Prima tragere e deja la 18 Mai!

Un los întreg
6 fl.Un los de jumătate
3 fl.Un pătrar de los
1 fl. 50 cr.O optimă de los
75 cr.

Cel mai mare deposit de losuri se află la casa de schimb a lui

[108] 5-18

ADLER,
colectură principală,
Sibiu, Piața-mare nr. 1.Cel mai mare câștig la tragerea a VI-a e: **UN MILION.****Expedare de postavuri numai pentru privați.**un cupon (bucată)
lungă de 3.10 metri
pentru un complet
rind de haine bărbă-
tești, costă numaifl. 2.80 din lână bună
" 3.10 " " "
" 4.80 " " "
" 6 " " "
" 7.75 " " "
" 9 " " "
" 10.50 " " "
" 12.40 " " "
" 13.95 " " "lână
curată
de
oaie.Depositul fabricii
de postav.**Kiesel-Amhof în Brunn.****Mostre gratis și franco. — Liferare conform mostrelor.**P. t. publicul cumpărător se nu uite, că numai prin comande directe va cum-
păra cu prețul adevărat!
Spre lămurire și ca dovadă servească exemplul următor: Adolf Kraus, comerciant
de postavuri în Budapesta dă croitorului, când acesta comandă pe baza cărții lui de
mostre, următoarele cadouri:La comanda în sumă până la fl. 10 — o păreche de pantaloni cu 50 cr.
" " " " 20 — un rind de haine cu 1 fl.
" " " " 60 — un rind de haine gratuit.

Afară de aceste croitorii mai primește ca rabat 3 fl. per metru și 20%.

Aceste cadouri întotdeauna le solveste pe neștiute clientul, care cumpără stoffă prin
croitor pe baza cărții de mostre dela Adolf Kraus. [70] 10-24A apărut și se află de vânzare la Librăria
„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu:**Lupta pentru drept**de
Dr. Rudolf de Jhering
traducere
de**Teodor V. Păcățian.**

Prețul 1 fl. v. a.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

fiecare Român,
luptător pentru
dreptul național.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea**Română****în Roma.**

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andreiu bar. de Șaguna

și
Alexandru Sterea Șulufiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat,
pe hârtie fină de carton; sunt foarte potrivite
tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 25 cr.

Librăria „Tipografia”,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

Despărțământul de postavuri

al firmei

Kastner & Öhler, Graz

trimite

Postavuri stiriane și tiroleze

în lățime de 135—140 cm. pentru prețul de fl. 1.35, 2.15, 2.40, 3.60 per metru.

Aceste calități sunt de bună calitate probată și sunt foarte acomodate pentru
îmbrăcăminte practică și elegantă.Camgarn de culoare neagră, ori vînătă, cum și cheviot de calitate ex-
lentă, cu prețuri dela 2 fl. în sus.Stofe de modă, postavuri pentru livree-le, postavuri pentru trăsuri etc.
numai de cea mai bună calitate. [115] 2-18**Mustre gratis și franco.**

„TIPOGRAFIA”, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

„Iubire”, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50

„Dan”, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75

„Dan”, roman, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1894
2 volume à 32 cr. 64 c.

„Din goana vieții”, ediția III. (1895) fl. 1.75

„Din goana vieții”, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 c.

„Icoane sterse”, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 c.

„Un an de luptă”, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.20

Cel mai nou volum de nuvele:

„În viltore”, nuvele, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adresează:

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit

de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară

se efectuează repede.

„FOII POPORULUI”

Mare deposit

de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de oplotole
cu plicuri în casete.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Biblioteca populară a „Tribunei”

Diferite cărți științifice și literare

Elegant legate sau broșurate.

Dicționar

român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu.

Strada Poplăcii Nr. 15.